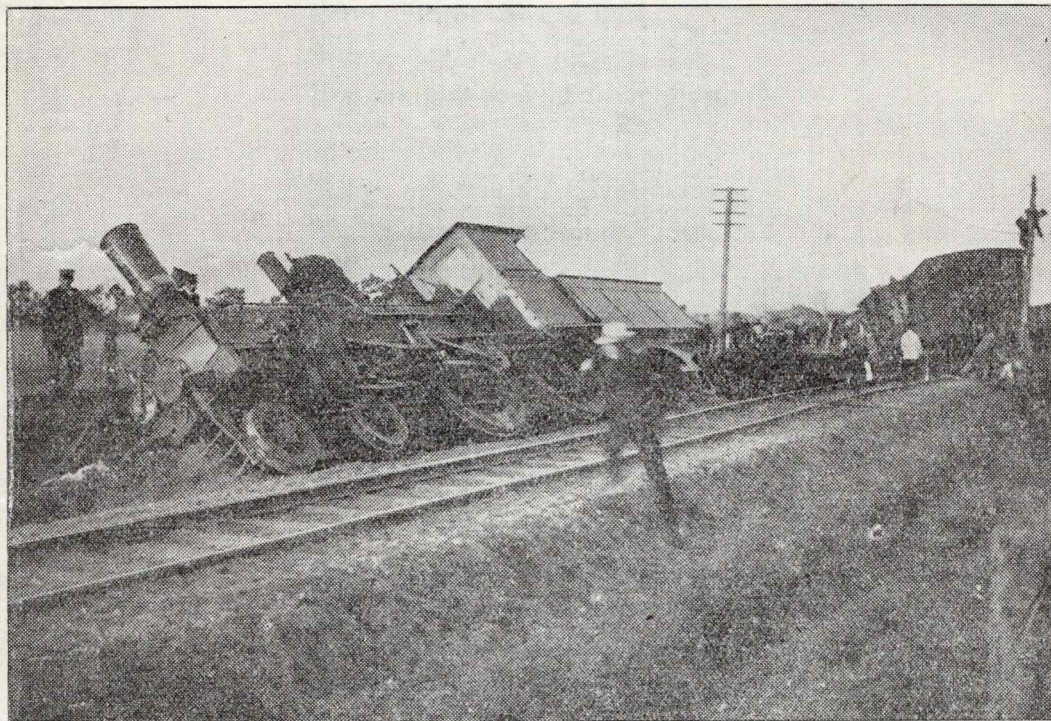

Sang om
Den frygtelige Jernbaneulykke

ved Bramminge, hvor 14 Mennesker fandt Døden, deriblandt Danmarks
mest populære Mand, de smaa Hjems Ven og Beskytter,

Med Beretning af Ulykken.

Skrevet til den
populære, smukke, efterspurgte Melodi:
Sølvertraade.

Med Tekst af: Carl Lindqvist.

Faas til Videreforhandling i
Bladcentralen,
Aarhus. Tlf. 1217.

Folketingsmand Peter Sabroe.

Mel.: „Sølvertraade

Sorgen nu sit Indtog holder
I vort lille Danmarks Land.
Liden Tue her forvolder
Død for mangan ærlig Mand.
Medens Solen smiler venlig ned
I en frodig, frugtbær Egn,
Lurer Død, Elendighed
Lumsk langs Banelegemets Hegn.

Toget stolt og hurtigt kører
Med en Staalhest for og bag.
Da med et et Brag man hører
I den stille Sommerdag.
Rædselsskrig fra Sky af Damp og Jord
Fylder Luften, hvilken Gru!
Mangan Fader, Barn og Mor
Sønderlemmes i et Nu.

Ægtefæller her fandt Døden,
Haard og grusom, Haand i Haand.
Stor og frygtelig er Nøden
Ved det Pust af Dødens Aand.
Selv vor store, kære Børneven
Peter Sabroe maatte bort.
Aldrig faar vi vel igen
En, der gør som han har gjort.

Tungt og dybt vil Savnet være,
Særlig tungt dog for de Smaa,
Sabroe's Navn bli'r holdt i Ære
Fra hvert Slot til Smaamands Vraa.
Hvorfor hentet' Skæbnen netop dig,
Som uegennyttig sled;
Et skal følge dig paa Vej:
Danmarks Smaabørns Kærlighed.

Dem, der maatte Livet miste
I et Nutids rasløs Jag,
For Tilværelsen at friste,
Mindes skal fra denne Dag.
Tiden iler frem med raske Fjed,
Mange finder dog ej Ro,
Naar de kører rask afsted
Og passerer Sneum Bro.

Beretning om Ulykken.

Lørdag d. 26. Juli 1913 om Eftermiddagen, Kl. ca. 4, kørte Eksprestoget (det saakaldte »Emigranttog«, fordi det har Forbindelse med København og Englandsdamperen i Esbjerg) til Esbjerg. Kort efter at Toget havde passeret Bramminge Station, et Par Mil før Esbjerg, løb det forreste af de to Lokomotiver af Sporet og trak det øvrige Tog, der bestod af 8 Boggievogne, med sig. Ulykken var frygtelig. Lokomotivet borede sig 3 Alen ned i Jorden, og alle Vognene, paa en nær, væltede ned i Grøften langs Banelinien. 14 Mennesker led Døden under de frygteligste Pinsler, medens 17 Mennesker blev saarede. Blandt de Døde maa først og fremmest nævnes Danmarks mest populære Mand, de smaa Hjems Ven og Beskytter, Folketingsmand *Peter Sabroe*. Han blev klemt op gennem Taget af den Vogn, hvori han kørte; hans 13 Medpassagerer slap uskadt derfra paa en nær, der fik en Arm brækket. Sabroe døde straks. Rædselen og Forvirringen var umaadelig. Venner og Slægtninge, der var med samme Tog, søgte efter hverandre. Aarsagen til Ulykken viste sig at være Varmen, der i nogle Dage havde været usædvanlig stærk, hvorved Jernbaneskinneerne havde udvidet sig. Da Skinnerne ikke kunde strække sig i Længden, har de bøjet sig udefter, hvorved Afstanden i Sporet paa et enkelt Sted er bleven for stor, og Toget altsaa ikke kunde passere. Der ved er Ulykken sket, hvis Omfang søger sin Lige indenfor det danske Jernbanevæsen indtil Gentofte-Katastrofen, hvor omtrent et halvt hundrede Mennesker mistede Livet.

